

lem fra Ringkøbing. Vi have set Protestadresser, vi have set, hvorledes man paa mange Maader, efter min Mening ganske uretfærdigt, har smædet det ærede Medlem fra Ringkøbing. Og jeg forstaar godt denne Bitterhed indenfor Højre, thi Højre er blevet narret af det ærede Medlem fra Ringkøbing, selv om han ikke kan siges at være egentlig Skyld deri. Det ærede Medlem fra Ringkøbings Politik skulde jo føre til mange Ting, som Højre ønskede, udover Forsvarslovene. Vi saa det sidste Vinter, da det ganske aabenlyst blev sagt, at vi skulde have en reaktionær Kirkeforfatning. Vi skulde have en Lov, hvorefter Domstolene kunde tømme Fagforeningskasserne til Fordel for Arbejdsgiverne. Vi skulde have en Lov, der indskrænkede Arbejdernes Strikeret. Vi skulde have mange andre Forslag til at underbygge Overklassernes Stilling her i Samfundet. Alt det havde Højre ventet sig som Følge af det ærede Medlems Politik. Nu er Højre narret for disse reaktionære Love i mange Aar. Jeg forstaar derfor saa udmærket godt, at Højre er bitter og onskabsfuld mod det ærede Medlem, og at man ikke fra den Side kan være saa særlig glad for Rigsretten. Det er ikke min Mening, at jeg vil insinuere, at Rigsretten vil dømme partisk; jeg tror, den vil dømme efter sin bedste Overbevisning, men Flertallet i Rigsretten er dog Højremænd, og disse Højremænds bedste Overbevisning er dog konservativ.

Jeg synes derfor, det er triste Udsigter for det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) og hans Parti, naar de se hen til Rigsretten. Jeg tror, at det ærede Medlem vilde gøre vort politiske Liv en stor Tjeneste, hvis han nu trak sig tilbage og indrømmede, at Forudsætningerne for hans Politik vare bristede, saadan som det tidligere Medlem fra Møen, F. Bojsen, i sin Tid bekendte. (Afbrydelse). Naa, ja Holstein. Jeg tror, det vilde være klogt ogsaa for det ærede Medlem selv og hans Parti, om han ganske stille trak sig ud af det politiske Liv. Viser det sig saa en Gang, at Radikalismen og Socialismen lave fæle Ting, og Samfundet kommer i Fare, nuvel, saa kunne jo de samfundsbevarende Elementer sende Bud efter det ærede Medlem igen. Jeg tror, at hvis det ærede Medlem besluttede sig til at trække sig tilbage, vilde vi komme ind i sunde politiske Forhold. Det vil da ikke være saa uhyre vanskeligt for de Radikale og Socialdemokraterne at faa Bugt med det ærede Med-

lem fra Æbeltoft (N. Neergaard) og det ærede Medlem fra Løvel (Anders Nielsen). Vi vilde da hurtigt være i Stand til at skaffe os et sikkert Flertal til at gennemføre en virkelig demokratisk Politik.

Jeg vil derefter gerne gøre et Par finansielle Bemærkninger, som ogsaa vedrøre det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen). Der har under Debatten gentagne Gange været rettet stærke Bebrejdelser mod den forrige Regering, fordi den ikke gav fyldige Oplysninger om den finansielle Stilling, før vi vedtog Forsvarslovene. Jeg synes, at disse Bebrejdelser i endnu højere Grad ramme det ærede Medlem. Thi han holdt her i Sommer, da Forslaget om de 40 Millioners Statslaan var for, en stor Tale, hvori han ganske tilslørede vore virkelige finansielle Forhold. Jeg tillod mig den Gang at gøre Indvendinger mod det Resultat, det ærede Medlem kom til, men opnaaede ikke andet, end at det ærede Medlem med al den Autoritet, som han ifølge sin Alder og Stilling sidder inde med, stod op og talte om min Ungdom og Uerfarenhed i at behandle Millionerne. Og dermed vare vi ude over den Debat. Men et Par Dage efter stod det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) oppe i Landstinget og udtalte sig i alt væsentligt, som jeg her nede havde gjort det. Og da den ærede Ordfører for Reformpartiet deroppe, det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal), ikke kunde gøre Brug af Ungdommen og Uerfarenheden, gik det ikke saa godt med at forsvare Regeringens Finanspolitik. Nu for et Par Dage siden hørte vi jo det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) komme til et Resultat, der var endnu daarligere end mit, idet han kun fik en reel Formuefremgang siden Systemskiftet paa 15 Mill. Kr.

Jeg skulde ikke være kommen tilbage til den Sag, hvis ikke det ærede Medlem fra Nørresundby (Jensen-Sønderup) og det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) havde taget denne Finanspolitik i Forsvar. Begge anførte det samme til Forsvar for den, nemlig den kolossale Forøgelse af Aktiverne siden 1901. Jeg forstaar nu saa godt, at det ærede Medlem fra Nørresundby tog denne Finanspolitik i Forsvar; thi det ærede Medlem har jo været Reformpartiets finansielle Ordfører i næsten alle disse Aar og holdt mange Lovtaler over denne Finanspolitik. Derimod forundrer det mig, at det ærede Medlem fra Æbeltoft møder frem og siger god for den, da han jo dog